

израз ТРКВН (без самогласника). Израз ТРКВН сличан је изразу ТРНК (в. десно). У Библији се тај израз појављује у облику "фараон" - ТРН

Коментар. Дакле, и у Тарквинијском и у Готском рату забележен је један исти важан израз, који је означавао клан противника Рима: ТРКВН - ТРНК. У будуће ће се понекад "Франци" изједначавати са ПРС ("Персијанци", итд.). При томе треба имати на уму да је: "француска" - ТРНК; "парис" - "париз"; "француска" - "франци"

2.8. Тулија предаје власт "Тарквинију" [195]

2.9. Ова владавина је још увек "царска". Тарквиније је последњи цар. Истина, убрзо ће бити прогнан [195]

2.10. Уз Тулију је и Лукреција. Обе су "жене" Тарквинија: Тулија - Тарквинија Охолог, а Лукреција - Тарквинија Колатаина. Обе су царског рода

2.11. Обе жене активно учествују у догађајима око престола. О другим женама (из тог времена) Ливије не говори ништа [195]

2.12. Лукреција се убила. Тулија је прогнана (њена даља судбина је непозната) [195, стр. 93-94, књ. I, бр. 58]

Коментар. Овде су Лукреција и Тулија промениле места у односу на своје дупликате, Амалазунту (Јулију Месу) и Матасунту (Мамеју). Ипак се чињеница убиства налази код оба пара аналога

2.13. Лукрецију је пред смрт "обешчаштио" Секст Тарквиније (из клана Тарквинијевих, ТРКВН). Она је наводно силована [195, књ. I, бр. 58-59]. Лукреција се убија, не жељећи да носи срамоту [195]. Тај мотив "срамоћења жене" често ће се понављати у другим

учествију Франци, као савезници Гота. Узимајући у обзир честу асимилацију Ф - Т, добијамо да су Франци (ТРНК), врло слични са ТРКВН

2.8. Амалазунта (Јулија Меса) предаје власт свом сину Амалариху (Готу)

2.9. Ова владавина је још увек "царска": Константинопољ је признао Амалазунту (и Амалариха) као законите цареве [41, т. I]. Уосталом, Готи ће убрзо бити прогнани из Италије (као и Тарквинији)

2.10. Уз Амалазунту је и њена сестра Матасунта (а уз Јулију Месу њена кћи Мамеја; в. паралелизам II и III империје). Обе су царског рода

2.11. Обе жене активно учествују у управљању империјом. О другим женама (које би имале било какву важнију улогу у Италији) у том раздобљу нема података

2.12. Амалазунта је убијена 535. год. (Убијена је и Мамеја, Јулија Меса у II империји). Наводно је убијена и Матасунта (?) [41], [121]

2.13. Амалазунта је 534. год. титулу краља препустила Теодату (Готу), "али је власт задржала... Теодат је био Амалазунтин непомирљиви непријатељ... Чим ју је добио (круну - А.Ф.), он се осветио принцези (Амалазунти - А.Ф.)..." [41, т. I, стр.